

வள்ளுவர் உள்ளம் காட்டும் பொருள் நயம்

க. உமாராணி அ. *

அ தமிழ்த்துறை, சீதாலட்சுமி இராமசுவாமி கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி-620002, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Valluvar Ullam Displays Graceful Subject Matter

K. Umarani a,*

^a Department of Tamil, Seethalakshmi Ramaswami College, Tiruchirappalli-620002, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

umaranisrc2016@gmail.com

Received: 23-12-2021

Revised: 25-04-2022

Accepted: 13-05-2022

Published: 29-07-2022

ABSTRACT

The crown jewel of moral literature is the world-famous Thirukkurala. In any other language in the world, it is very rare that such special life values, morals, cultural elements, social thoughts, humanity, administrative behavior, family virtues, self-respect, sense of self, etc. are all told in one work. Valluvar Ullam is a great book that extols the glory of Thirukkural. The speech delivered by K. P. Viswanatham at the Tamil Thirunal meeting at Ponnmalai Thirukkural Kazhagam, Tiruchirappalli, has been published as a book by Thirukkural Faculty, Chennai. In this book, Valluvar's souls are shown from various angles. Through this book, one can feel the depth and meaning of each of the Thirukkural. The nationalized book, every heart of Valluvar and is revealed in every Kuratpa. Quoting Kuratpa from Thirukkural in every soul and explaining it is enjoyable to read and enjoy. Soul of Country, Soul of Life, Walking Soul, Saint, Moral Soul, Loving Soul, Graceful Soul, Compassionate Soul, Kingly Soul, Beggar Soul, Feasting, Loyalty, Adulterous Soul, Drunkard Soul, Love Soul, Hostile Soul, Friendly, Amazed Valluvar anthams can be classified into four types, which are the soul, evil soul, research soul, people soul, masculine soul, feminine soul, poverty soul, and disease soul. 1. Individual dependent 2. Social dependent 3. Negative dependent 4. Public dependent. In this article, Valluvar is going to talk about the materialism of individualism.

Keywords: Classical Tamil, Material Justice, Individual Bias, Negative Bias, Social Bias

முன்னுரை

செந்தமிழ் நாட்டின் இலக்கிய வளங்களுள் அற இலக்கியங்கள் உன்னதமானவை. அவ்வறவிலக்கியங்களுள் தனக்கெனத் தனித்த பான்மை உடைய இலக்கியமாகத் திகழ்ந்து வருவது உலகப்பொதுமறையாம் திருக்குறளே ஆகும். எக்காலத்திற்கும், எவ்விடத்திற்கும், எம்மொழியினருக்கும், எச்சமயத்தார்க்கும், எவ்வினத்தார்க்கும் ஏற்புடையதாக அறவிழுமியங்களைக் கற்றுத் தருகின்ற ஒப்பற்ற நூலாக வாழும் இலக்கியமாக இருந்து வருகின்றது. மாறிவரும் சமூகச் சூழலில் மனித மாண்புகள் அருகி வருகின்ற நிலையில் வள்ளுவத்தினைப் பின்பற்றுவது சாலச்சிறப்புடையதாகும். ஏனெனில் மனிதனுடைய வாழ்வியல் நெறிமுறைகள், எண்ணங்கள், சிந்தனைகள், நடவடிக்கைகள் யாவும் ஒவ்வொரு நாளும் புதுப்பிக்கப்பட வேண்டும். தனிமனித ஒழுக்கத்தில் தொடங்கி சமூகப்பற்று, நாட்டுப்பற்று, மானுட முன்னேற்றம், உலக அமைதி போன்ற பல சிந்தனைகள் திருக்குறளில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. காலந்தோறும் புதுப்புது இலக்கிய வகைகள் படைக்கப்பட்டாலும் காலத்தால் அழியாத காவியமாக, காணக்கிடைப்பது குறளே எனில் அது மிகையில்லை. தமிழ்ச்சான்றோரான

கி.ஆ.பெ.விசுவநாதம் வள்ளுவத்தை வாசித்து, நேசித்து தன்னுடைய சிந்தனையில் வந்துதித்த கருத்துக்களைக் கோர்வையாக்கி வள்ளுவர் உள்ளமாக தந்திருக்கிறார்.

செம்மொழித் தமிழின் பெருமையான திருக்குறள்

தொல்காப்பியத்திற்குப் பின்னர் வழங்கப்பெற்ற தமிழைப் பொதுவாகப் பழந்தமிழ் (Old Tamil), இடைக்காலத்தமிழ், (Middle Tamil), தற்காலத்தமிழ் (Modern Tamil) என மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். தொல் எழுத்துச் சான்றுகள் கிடைத்த கி.மு.3 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி.6-ஆம் நூற்றாண்டு வரையுள்ள காலக்கட்டத்திற்குரிய தமிழ் பழந்தமிழாகும். இதுவே செம்மொழித்தமிழாகும். பழந்தமிழில் எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, கீழ்க்கணக்கு, இரட்டைக்காப்பியங்கள் என்பன அடங்குகின்றன. மொழியியல் அறிஞர்கள், மொழியமைப்பு, மொழிநடை, இலக்கணக்கூறுகளின் பயன்பாடு, பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சி என்பனவற்றின் அடிப்படையில் பழந்தமிழை முன் பழந்தமிழ் (Early Old Tamil), பின்பழந்தமிழ் (Late Old Tamil) என இரண்டு வகைகளாகப் பிரித்து வழங்குவர். திருக்குறள் பின்பழந்தமிழ் நூல்களுள் ஒன்றாகும். இவ்வகைப்பாடு இலக்கியக் கருத்து, பாடுபொருள், யாப்பு என்பனவற்றின் அடிப்படையில் ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க ஒன்றாக அமைந்துள்ளது. முன் பழந்தமிழ் நூல்கள் ஆசிரியப்பாவால் பாடப்பெற்றுள்ளது (Chitraputhiran, 2016).

“யாமறிந்த புலவரிலே வள்ளுவனைப்போல்

இளங்கோவைப்போல்

புமி தனில் யாங்கனுமே கண்டதில்லை”

உலக மொழிகளுள் மிகப்பழமையானதும், தனித்தன்மையடையதுமான மொழி செம்மொழியான செந்தமிழ் மொழியாகும். ஏறத்தாழ இரண்டாயிரத்து ஐநூறு ஆண்டுகளுக்கு முந்திய பழமையுடையது. தனக்கென இலக்கண, இலக்கிய செல்வங்களைக் கொண்டது, காலமாற்றத்திற்கு உட்பட்டாலும் மொழிக்கட்டமைப்பில் எவ்வித ஊறுபாடும் இல்லாதது, சொல்வளமும், பொருள் நயமும் உடையது. நாள்தோறும் புத்திலக்கியங்களைத் தருவது, பிறமொழிக் கலப்பிற்கு இடம் தருவது போன்ற பல்வேறு சிறப்புக் கூறுகளைக் கொண்ட மொழியாகத் தமிழ்மொழி வாழ்ந்து வருகின்றது. தமிழகம் மட்டுமன்றி உலகம் முழுதும் பரவிநிற்கின்ற பாங்குடைய மொழியாகச் செயல்பட்டு வருகின்றது. இத்தகு மொழியின் பெருமையாக வலம் வருவது வள்ளுவமே ஆகும். ஏனெனில் திருக்குறள் அறம், பொருள், இன்பம் என்ற பொருள் நயம் மிக்க முப்பாலின் வழியாக 1330 குறட்பாக்களில் உலக வாழ்வின் அறங்களைப் பட்டியலிடுகின்றது. நுணுகி நோக்குந்தோறும் புதிய, புதிய ஆய்வுக்களங்களைத் தருகின்ற அறிவுப்பெட்டகமாக வள்ளுவம் வாய்ப்பளிக்கின்றது (Bharathiyar, 1992).

வள்ளுவர் உள்ளம் - கி.ஆ.பெ.விசுவநாதம்

தமிழ்ச்சான்றோர்கள் தாய்மொழியாம் தமிழின் அருமை, பெருமைகளைப் போற்றி வருகின்றனர். அத்தகு சான்றோர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர் முத்தமிழ்க்காவலர், கலைமாமணி, டாக்டர் கி.ஆ.பெ.விசுவநாதம் அவர்கள் ஆவார். இவருடைய உரைவீச்சின் எழுத்துப்பெட்டகமாக இருக்கின்ற நூல்களின் வரிசையில் வள்ளுவர் உள்ளம் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். தமிழரின் பெருமைக்கு முக்கியச் சான்றாகவுள்ள திருக்குறளில் உள்ள குறட்பாக்கள் ஒவ்வொன்றுமே தனித்தன்மை வாய்ந்ததாக காணப்படுகின்றது. எந்த இடத்திலும் கூறியது கூறல் என்ற நூற் குற்றம் காணப்படாத வகையில் படைத்துள்ள திறம் போற்றுதற்குரியது.

“வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து

வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு....”

என்ற பாரதியின் பாடல் வரிகள் இதற்கு கட்டியம் கூறுகின்றன (Bharathiyar, 1992). ஏனெனில் உலகில் வேறெந்த மொழியிலும் இத்துணை சிறப்பு மிக்க வாழ்வியல் விழுமியங்கள், அறங்கள்,

பண்பாட்டுக்கூறுகள், சமூகச்சிந்தனைகள், மனிதநேயம், நிர்வாகப்பண்பு, இல்லறதர்மங்கள், சுயமரியாதை, தன்மான உணர்வு, போன்ற அனைத்தும் ஒரே படைப்பில் சொல்லப்பட்டிருப்பது மிக அரிதானது.

ஆசிரியரின் பார்வையில் வள்ளுவர் உள்ளங்கள்

1978-ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பு வாழ்ந்த வள்ளுவப்பெருந்தகை மதுரையில் பாண்டிய அரசரது அரண்மனை உள்புகருமத் தலைவராயிருந்தவர். சிறந்த அறிஞர். அவருடைய உள்ளம் திருக்குறளில் பரவிக் காணப்படுகிறது ஆசிரியர் காட்டும் வள்ளுவர் உள்ளங்களைப் பின்வருமாறு வரிசைப்படுத்தலாம் (Viswanatham, 2020).

1. நாடு பற்றிய உள்ளம்
2. வாழ்வு பற்றிய உள்ளம்
3. நடை போடும் உள்ளம்
4. துறவியுள்ளம்
5. ஒழுக்க உள்ளம்
6. அன்பு உள்ளம்
7. அருள் உள்ளம்
8. இரக்க உள்ளம்
9. அரச உள்ளம்
10. பிச்சைக்கார உள்ளம்
11. விருந்துள்ளம்
12. உண்மையுள்ளம்
13. துது உள்ளம்
14. குடிகாரர் உள்ளம்
15. காதல் உள்ளம்
16. பகை உள்ளம்
17. நட்புள்ளம்
18. வியப்பு உள்ளம்
19. கேடு உள்ளம்
20. ஆராய்ச்சி உள்ளம்
21. மக்கள் உள்ளம்
22. ஆண்மை உள்ளம்
23. பெண்மை உள்ளம்
24. வறுமை உள்ளம்
25. நோய் உள்ளம்

என்றவாறு ஆசிரியரின் பார்வையில் வள்ளுவர் உள்ளங்கள் பாகுபாடு செய்யப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு உள்ளத்திலும் திருக்குறளிலிருந்து குறட்பாக்களை மேற்கோளாகக் காட்டி அதற்கு விளக்கம் கூறியிருப்பது படித்துச் சுவைத்து மகிழ்த்தக்க வகையில் அமைந்துள்ளது. வள்ளுவர் உள்ளங்களின் பாகுபாட்டை நான்கு வகைகளாக வகைப்படுத்தலாம்.

1. தனிமனிதச் சார்புடையது.
2. சமூகச் சார்புடையது.
3. எதிர்மறைச் சார்புடையது.
4. பொதுச் சார்புடையது.

என்றவாறு நான்காக அமையும். இதில் தனிமனிதச் சார்பினை இக்கட்டுரையில் ஆராயலாம்.

தனிமனிதச் சார்புடையது

தனிமனித சார்பில் அன்பு, அருள், இரக்கம், விருந்து, காதல், பகை, நட்பு, வியப்பு, ஆண்மை, பெண்மை என்பவை அடங்கும். மனிதராய் பிறந்த அனைவரும் வாழ்வில் மேற்கொண்டிருக்க வேண்டிய பண்புநலன்களைப் படிப்பினையாக வள்ளுவம் தருகிறது.

அன்புள்ளம்

வாடிய பயிரைக் கண்டு மனம் வாடிய வள்ளலார் போன்ற பல புனிதர்களைப் பெற்றது தமிழ்ச்சமூகம். வள்ளுவரும், அன்புள்ளத்தில் உயிர்க்கொலை புரிவதன் தீமையைக் கூறி, அதனைக் கைவிடுவதே அன்புள்ளம் என்பதை,

“மன்னுயிர் நீப்பினும் செய்யற்க தான்பிறிது

இன்னுயிர் நீக்கும் வினை”

என்ற குறட்பாவின் மூலம் வள்ளுவர் வலியுறுத்துவதை ஆசிரியர் விவரிக்கின்றார் (Parimelalhagar, 1991). அதாவது தன்னைத்தானே காப்பாற்றிக் கொள்ளத் தெரியாத மனிதர்கள், தன்னைத்தானே காப்பாற்றிக் கொள்ளத் தெரியாத விலங்குகளை, தன்னைக்கத்தானே காப்பாற்றிக் கொள்ளத் தெரியாத விக்ரங்களுக்குப் பலியிடுகிறார்கள். வலுவற்றது, வாயற்றது என்பதாகத் தன்னைத் தானே காத்துக்கொள்ளத் தெரியாத ஆடுகளையும், கோழிகளையும் பலி கொடுக்கிறோம். வள்ளுவரது அன்பு உள்ளம் இது தவறு என்று கூறுகிறது. அது மட்டுமல்ல, உன் உயிரைக் கொடுத்து மற்றொரு உயிரைக் காப்பாற்று என்றும் கூறுகிறது.

அருளுள்ளம்

தொடர்பிலார் மாட்டு வரக்கூடிய அருளென்னும் உணர்வு கருணையின் பிரதிபலிப்பாகும். அருளுள்ளத்தில் கண்ணுக்கு நகையாக கண்ணோட்டம் உள்ளதைத் துன்பத்தால் வாடி வதங்குவோரின் துன்பங்களைக் கண்டு சகியாமல் வருந்தி முத்து முத்தாக நீர் வடிப்பதன் மூலம் கண்ணோட்டம் என்பதன் பொருள் உணர்த்தப்படுகிறது. கண்களின் நகையாக கண்ணோட்டம் இருக்க வேண்டும் என்பதை,

“கண்ணிற்கு அணிகலன் கண்ணோட்டம் அஃதின்றேல்

புண்ணென்று உணரப் படும்”

என்ற குறளில் காணலாம் (Parimelalhagar, 1991).

இரக்கவுள்ளம்

பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் என்பது வள்ளுவரின் உயரிய சிந்தனை. அனைத்து உயிர்களும் சமமானவையே. பாகுபாடு இல்லை. எனவே தான் இரக்கவுள்ளத்தில் அவிசொரிந்து ஆயிரம் யாகம் செய்வதைவிட ஒரு உயிரைக் கொலை செய்யாமலிருப்பது நல்லது என்பதை,

“அவிசொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின் ஒன்றன்

உயிர்செகுத்து உண்ணாமை நன்று”

என்ற குறட்பாவின் வழி உணர்த்துகிறது (Parimelalhagar, 1991).

விருந்துள்ளம்

தமிழரின் தலைசிறந்த பண்பாடு விருந்தோம்பல் பண்பாடு. திண்ணைகள் வைத்து வீடுகள் கட்டப்பட்டதே புதிதாக வருகின்ற விருந்தினர் அமர்ந்து இளைப்பாறுவதற்காகவே. இதனையே தொல்காப்பியமும் “விருந்தே தானும் புதுவது கிளந்த யாப்பின் மேற்றே” என்கிறது. விருந்துள்ளத்தில் இன்முகத்தோடு சற்றும் மனத்தில் அழுக்கில்லாமல் வந்த விருந்தினரை மகிழ்வோடு ஏற்று உபசரிக்க வேண்டுமென்பதை,

“மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகம்திரிந்து

நோக்கக் குழையும் விருந்து”

என்று கூறுகிறார் (Parimelalhagar, 1991). ஏனெனில் விருந்தினர் உள்ளம் அனிச்சப்புவைக் காட்டிலும் மிக மென்மையானது.

காதலுள்ளம்

காதலுள்ளத்தில் வள்ளுவர் உள்ளம் உண்மையான காதலைப் பற்றித்தான் எண்ணுகிறது. காட்சியும் அளிக்கிறது. பெண்ணை நோக்கும் போது அவள் தன் பெருவிரலால் கீறிக்கொண்டு தரையை நோக்குகிறதாகப் பாவனை செய்கிறாள். அவர் பார்க்காத போது அவள் கடைவிழியால் காண்கிறாள். ஒரு புன்னகை புரிகிறாள். இதை வெகு அழகாக,

“யான் நோக்குங்கால் நிலநோக்கும் நோக்காக்கால்

தான் நோக்கி மெல்ல நகும்”

என்கிறது (Parimelalhagar, 1991).

பகையுள்ளம்

உட்பகையைப் பற்றி உணர்ந்து கூறுகிறார் வள்ளுவர். பகையாளி, உறவு கொண்டாடுவது போடி வருவான். நம்பி மோசம் போகாதீர்கள். அவன் கும்பிடுங் கையிலும் கூர்வேல் இருக்கும். ஏமாறாதீர்கள் என்று எச்சரிக்கை செய்கின்றார். உட்பகைக்கு ஒரு உவமையாக,

“செப்பின் புணர்ச்சிபோற் கூடினும் கூடாதே

உட்பகை உற்ற குடி”

எனவும் கூறுகின்றார். பாணையும், மூடியும் ஒன்றாகச் சேர்ந்திருந்தாலும் அவை ஒன்றோடொன்று ஒட்டுவதில்லை. அதுபோலவே உட்பகை கொண்ட மக்களின் செய்கையும், பகை உணர்ச்சி சகோதரர்களிடத்தும் தோன்றும். ஆனால் இப்பகை என்பது எக்காலத்திலும் ஒன்றுகூடாத தன்மையுடையது (Parimelalhagar, 1991).

நட்புள்ளம்

உட்பகையைக் கூறிய வள்ளுவர் உயர்ந்த நட்பைப் பற்றியும் கூறுகிறார். உண்மையான நட்பு எது என்பதை,

“உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே

இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு”.

ஆடை நெகிழ்ந்த நேரத்தில் கை எவ்வாறு அதனை எடுத்து காக்கிறதோ, அதுபோலவே நண்பன் துன்புற்ற நேரத்தில் அவன் கேட்பதற்கு முன்பே அத்துன்பந் துடைப்பதே நட்பு என்று கூறி சிறந்த நட்பின் பண்பினை எடுத்துக்காட்டுகிறார் (Parimelalhagar, 1991).

வியப்புள்ளம்

எதை விதைக்கிறோமோ அது தான் விளையும். அவரை போட்டால் அவரை, துவரை போட்டால் துவரை, தினை போட்டால் தினை. ஆனால் சிநேகம் என்றும் விதையைப் போட்டால் மட்டும் பகை என்னும் செடி முளைக்கின்றது. ஆகவே தான்

“ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை

தான் சாந்துயரம் தரும்”

என முடிவுகட்டிக் கூறிவிட்டார் என்கிறார் (Parimelalhagar, 1991).

ஆண்மையுள்ளம்

வீரஞ்செறிந்த ஆண்மையாளன் ஒருவன், தன்னுடைய கடந்தகால நாட்களை எண்ணினால், அவற்றுள் பகையரசனுடைய படையை எதிர்த்துப் போர் செய்து முகத்தினும் மார்பினும் புண்படாத நாட்களையெல்லாம் பயன்படாது கழிந்த வீணான நாட்களாகக் கருதி வருந்துவான் என்கிறார் வள்ளுவப்பெருந்தகை. இதை,

“விழுப்புண் படாத நாளெல்லாம் வழக்கினுள்
வைக்குந் தன்னாளை எடுத்து”.

இக்குறளில் வள்ளுவரின் ஆண்மையுள்ளத்தையும், தமிழரின் வீரத்தையும் காணும் பொழுது நம் உள்ளத்திலும் ஒரு வீரத்துடிப்பு ஏற்படுகிறது என்று புகழ்கிறார் (Parimelalhagar, 1991).

பெண்மையுள்ளம்

பெண்மையுள்ளத்தை மக்கள் உள்ளத்திற்கு மேல் அடுக்குங்கள் என்று பெண்ணுள்ளத்தை நம் கண்முன் ஓவியமாகத் தீட்டிக் காட்டியுள்ளார் வள்ளுவர் என்று கூறுகிறார் கி.ஆ.பெ.அவர்கள்.

தலைமகளிடமிருந்து பிரிந்திருந்த தலைமகன் தலைமகளைக் கண்டபோது “நின்னைப் பிரிந்த காலத்து இடையீடின்றி நினைத்தேன்” என்னும் கருத்துப்பட உள்ளினேன் என்றான் ஆனால் தலைவி ஒருபோது மறந்து பின் நினைந்ததாகக் கருதிக்கொண்டு இடையிலே ஏன் மறந்தீர் என்று கேட்டு அழ ஆரம்பித்து வருந்தினாளாம் என்ற செய்தியை,

“உள்ளினேன் என்றேன் மற்றென்மறந்தீர் என்றென்னைப்
புல்லாள் புலத்தக் கனள்”.

என்ற குறளில் வள்ளுவர் கூறியிருப்பதை இங்கு ஆசிரியர் சுட்டிக்காட்டுகிறார் (Parimelalhagar, 1991). தன்னுடைய நெஞ்சத்தில் நிறைந்திருக்கும் தலைவனிடம் மாறாத அன்பு கொண்டிருக்கும் தலைவியின் உள்ளம் இவ்வாறு வெளிப்படுகிறது. இதன் வழி, தலைமகள் தலைமகனிடம் எவ்வளவு மிகுதியாக அன்பு வைத்திருந்தாள் என்பதையும், தலைவியின் மனவுணர்வினையும் தலைமகனின் பெண்மையுள்ளமாக வடித்துக்காட்டுகிறார் வள்ளுவர்.

முடிவுரை

கி.ஆ.பெ.அவர்களால் ஆக்கப்பட்ட வள்ளுவர் உள்ளம் என்ற சொற்பொழிவு நூலாக்கம் பெற்று தமிழர் அனைவரும் படித்து சுவைத்து இன்புறும் வகையில் அமைந்துள்ளது. வள்ளுவத்தை மிகவும் நயம்பட ரசித்து பொருள் கூறும் நயத்தை ஆசிரியர் இங்கு கையாண்டிருக்கிறார். உலகிற்கே பண்பாட்டினை, கலாச்சாரத்தினை, வாழ்வியல் விழுமியங்களை எடுத்துரைத்து வருகின்றது தமிழ்ச்சமூகம். மானுட இனத்திற்குத் தேவைப்படுகின்ற அனைத்துச் செய்திகளையும், நீதிக்கருத்துக்களையும் குறளோவியமாகப் படைத்தளித்த வள்ளுவப்பெருந்தகையின் மொழியாற்றல் அளப்பரியது. ஒவ்வொரு மனிதனுடைய வாழ்விலும் அடிப்படையான குணங்களாக விளங்கும் அன்பு, அருள், இரக்கம் போன்ற பல்வேறு நற்பண்புகளைப் பற்றியும், அதன் சிறப்பினைப் பற்றியும் வள்ளுவம் உரைக்கின்றது. தேசிய நூலாக உயர்த்தப்பட வேண்டிய தகுதிநிலையினையுடைய ஒரு அரும்பெரும் நூலாக திருக்குறள் விளங்குகின்றது. அறம், பொருள், இன்பம் என்ற முப்பாலின் வழியாக உலகத்திற்கே நல்லறங்களைப் படிப்பினையாக்கித் தந்திருக்கின்றது வள்ளுவம். உலகின் பல மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நூலான திருக்குறள் தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொள்ளாத பல அயல்நாட்டு அறிஞர்கள் பெருமக்களாலும் படித்து, சுவைத்து, உணரப்பட்ட பாங்குடைய படைப்பாக

உள்ளது. திருக்குறளின் சொல் வளமும், பொருள் நயமும் அதன் புகழை உயர்த்திக் கொண்டேயிருக்கும்.

References

Bharathiyar, (1992) Bharathiar Kavithaikal, Sri Hindu Pathippagam, Chennai, India.

Chitraputhiran, H., (2016) Second European Tamil Research Conference Special Issue, Paris, France.

Parimelalhagar, (1991) Thirukural, Saradha Pathippagam, Chennai, India.

Viswanatham, K.A.P., (2020) Valluvar Ullam, Paari Nilaiyam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License